

کتاب دعاء

www.ketab.ir

حضرت آیت الله محمد نوری

سرشناسه: یزدی، محمد، ۱۳۱۰ - گردآورنده و مترجم
عنوان و نام پدیدآور: کتاب دعا / محمد یزدی.
مشخصات نشر: قم: محمد الیزدی، ۱۳۹۲.
مشخصات ظاهری: ۳۱۶ص
شابک: 978 - 964 - 04 - 9334 - 2
وضعیت فهرست‌نویسی: فیا.
یادداشت: فارسی - عربی.
یادداشت: این کتاب ترجمه صحیفه سجادیه، دعای کمیل و دعای صباح است.
موضوع: دعاها .
شناسه افزوده: علی بن ابی طالب (ع)، امام اول، علی بن حسین (ع)، امام چهارم، ۳۸ - ۹۴ ق. صحیفه سجادیه. فارسی - عربی.
شناسه افزوده: دعای کمیل. فارسی - عربی
شناسه افزوده: دعای صباح. فارسی - عربی
رده بندی کنگره: ۱۳۹۱ ی ۹۴ / ۸ / BP۲۶۷
رده بندی دیوبی: ۲۹۷ / ۷۷۲

حق چاپ برای ناشر محفوظ است

کتاب دعا

مؤلف: آیه الله شیخ محمد یزدی
ناشر:
چاپ اول: ۱۴۳۴ هـ - ۲۰۱۳ م
چاپخانه: اعتماد
تعداد: ۱۰۰۰ نسخه
قیمت: ۶۰۰۰ تومان

978 - 964 - 04 - 9334 - 2

قم - ایران

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
مقدمه	۱۱
ترجمه‌ی صحیفه‌ی سجاده	۱۵
۱. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا ابْتَدَأَ بِالْدُّعَاءِ بِمَا أَحْمَدُ لِلَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالنَّسَاءُ عَلَيْهِ، فَقَالَ):	۱۷
۱. ستایش خدای عليه السلام	۱۹
۲. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَعْدَ هَذَا التَّحْمِيدِ فِي الصَّلَاةِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ):	۲۳
۲. درود بر محمد و آل محمد (عليه السلام)	۲۴
۳. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الصَّلَاةِ عَلَى حَمَلَةِ الْعَرْشِ وَكُلِّ مَلَكٍ مُقَرَّبٍ):	۲۶
۳. دعای حضرت در درود بر حاملان عرش و تمام فرشتگان مقرب:	۲۷
۴. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الصَّلَاةِ عَلَى أَتْبَاعِ الرَّسُولِ وَ مُصَدِّقِيهِمْ):	۳۰
۴. دعای حضرت در درود بر پیروان پیامبران و تصدیق‌کنندگان ایشان:	۳۱
۵. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِنَفْسِهِ وَ لِأَهْلِ وَ لَاتِيهِ):	۳۴
۵. دعای حضرت در حق خود و دوستانش:	۳۵
۶. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ عِنْدَ الصَّبَاحِ وَ الْمَسَاءِ):	۳۷
۶. دعای آن حضرت هنگام صبح و شام:	۳۸
۷. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا عَرَضَتْ لَهُ مُهِمَّةٌ أَوْ نَزَلَتْ بِهِ، مُلِيْمَةٌ وَ عِنْدَ الْكَرْبِ):	۴۲
۷. دعای آن حضرت هنگامی که امری مهم یا حادثه‌ای پیش می‌آمد یا هنگام اندوه:	۴۲

۸. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ ﷺ فِي الْإِسْتِعَاذَةِ مِنَ الْمَكَارِهِ وَسَيِّئِ الْأَخْلَاقِ وَمَذَامِ الْأَفْعَالِ): ۴۴
۸. دعای حضرت در پناه بردن به خدا از ناملایمات و اخلاق بد و کارهای ناپسند: ۴۴
۹. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ ﷺ فِي الْإِسْتِثْقَاءِ إِلَى طَلَبِ الْمَغْفِرَةِ مِنَ اللَّهِ ﷻ): ۴۵
۹. دعای حضرت در شوق به طلب آمرزش از خدای بزرگ: ۴۶
۱۰. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ ﷺ فِي اللَّجَأِ إِلَى اللَّهِ ﷻ): ۴۷
۱۰. دعای حضرت در پناه بردن به خدای ﷻ: ۴۸
۱۱. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ ﷺ بِخَوَاتِمِ الْخَيْرِ): ۴۹
۱۱. دعای حضرت در طلب عاقبت به خیری: ۴۹
۱۲. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ ﷺ فِي الْإِعْتِرَافِ وَطَلَبِ التَّوْبَةِ إِلَى اللَّهِ ﷻ): ۵۰
۱۲. دعای حضرت در اعتراف و درخواست توبه: ۵۱
۱۳. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ ﷺ فِي طَلَبِ الْخَوَاتِمِ إِلَى اللَّهِ ﷻ): ۵۴
۱۳. دعای حضرت در طلب خواتم از خدای متعال: ۵۵
۱۴. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ ﷺ إِذَا اغْتَدَى عَلَيْهِ أَوْ رَأَى مِنَ الظَّالِمِينَ مَا لَا يُحِبُّ): ۵۸
۱۴. دعای آن حضرت هنگامی که ظلمی بر او می شد یا از ظالمان امری ناخوشایند می دید: ۵۹
۱۵. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ ﷺ إِذَا مَرَضَ أَوْ نَزَلَ بِهِ كَرْبٌ أَوْ بَلَاءٌ): ۶۱
۱۵. دعای حضرت به هنگام بیماری یا نزول اندوه و بلا: ۶۱
۱۶. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ ﷺ إِذَا اسْتَقَالَ مِنْ ذَنْبِهِ، أَوْ تَضَرَّعَ فِي طَلَبِ الْعَفْوِ عَنْ عُيُوبِهِ): ۶۲
۱۶. دعای حضرت در آمرزش خواهی از گناهان یا تضرع در طلب گذشت از عیوب خود: ۶۵
۱۷. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ ﷺ إِذَا ذَكَرَ الشَّيْطَانُ فَاسْتَعَاذَ مِنْهُ وَمِنْ عِدَاوَتِهِ وَكَيْدِهِ): ۶۹
۱۷. دعای حضرت هنگامی که از شیطان یاد می شد و از او و دشمنی و مکرش به خدا پناه می برد: ۷۰
۱۸. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ ﷺ إِذَا دَفِعَ عَنْهُ مَا يَحْذَرُ، أَوْ عَجَلَ لَهُ مَطْلَبُهُ): ۷۲
۱۸. دعای حضرت هنگامی که خطری از او دفع می شد یا زودتر خواسته اش به اجابت می رسید: ۷۳
۱۹. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ ﷺ عِنْدَ الْإِسْتِسْقَاءِ بَعْدَ الْجَذْبِ): ۷۳
۱۹. دعای حضرت هنگام طلب باران پس از خشک سالی: ۷۴
۲۰. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ ﷺ فِي مَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ وَرَمَضِيِّ الْأَفْعَالِ): ۷۵

۲۰. دعای حضرت در مکارم اخلاق و اعمال پسندیده: ۷۸
۲۱. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا حَزَنَهُ أَمْرٌ وَأَهْمَنَّهُ الْخَطَايَا): ۸۴
۲۱. دعای حضرت هنگامی که امری حضرت را محزون می ساخت و خطایا او را نگران می کرد: ۸۶
۲۲. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ عِنْدَ الشَّدَةِ وَالْجَهْدِ وَتَعَسَّرَ الْأُمُورُ): ۸۸
۲۲. دعای حضرت به هنگام سختی و دشواری امور: ۹۰
۲۳. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا سَأَلَ اللَّهَ الْعَافِيَةَ وَشَكَرَهَا): ۹۳
۲۳. دعای حضرت هنگامی که عافیت و شکر آن را از خدا می خواست: ۹۴
۲۴. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِأَيُّوبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ): ۹۵
۲۴. دعای حضرت برای پدر و مادرش: ۹۷
۲۵. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَوْلَا): ۱۰۰
۲۵. دعای آن حضرت درباره ی مرزبانان: ۱۰۱
۲۶. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِجَبْرِائِيلَ وَأُولَئِكَ إِذْ ذَكَرَهُمْ): ۱۰۴
۲۶. دعای حضرت درباره ی همسایگان و دوستان هنگامی که از ایشان یاد می کرد: ۱۰۵
۲۷. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِأَهْلِ الثُّغُورِ): ۱۰۶
۲۷. دعای حضرت برای مرزبانان: ۱۰۸
۲۸. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مُتَفَرِّعًا إِلَى اللَّهِ ﷻ): ۱۱۳
۲۸. دعای حضرت به وقت پناه بردن به خدا ﷻ: ۱۱۳
۲۹. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا قُتِرَ عَلَيْهِ الرِّزْقُ): ۱۱۴
۲۹. دعای حضرت وقتی که روزی بر او تنگ می شد: ۱۱۵
۳۰. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْمَعُونَةِ عَلَى قَضَاءِ الدَّيْنِ): ۱۱۶
۳۰. دعای آن حضرت در یاری خواستن از خدا برای پرداخت قرض: ۱۱۶
۳۱. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي ذِكْرِ التَّوْبَةِ وَطَلِبَهَا): ۱۱۷
۳۱. دعای آن حضرت در ذکر توبه و درخواست توفیق آن: ۱۲۰
۳۲. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَعْدَ الْفَرَاغِ مِنْ صَلَاةِ اللَّيْلِ لِنَفْسِهِ فِي الْإِعْتِرَافِ بِالذَّنْبِ): ۱۲۵
۳۲. دعای حضرت برای خود پس از فراغت از نماز شب در اعتراف به گناه: ۱۲۸

۳۳. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْإِسْتِخَارَةِ): ۱۳۳
۳۳. دعای حضرت در طلب خیر از خداوند: ۱۳۳
۳۴. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا ابْتُلِيَ أَوْ رَأَى مُبْتَلًى بِفَضِيحَةٍ بَذَنَ): ۱۳۴
۳۴. دعای حضرت هنگامی که گرفتار می شد یا کسی را به رسوایی معصیت مبتلی می دید: ۱۳۴
۳۵. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الرِّضَا إِذَا نَظَرَ إِلَى أَصْحَابِ الدُّنْيَا): ۱۳۵
۳۵. دعای حضرت در مقام رضا، هنگامی که به اصحاب دنیا نظر می افکند: ۱۳۶
۳۶. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا نَظَرَ إِلَى السَّحَابِ وَالتَّبَرُّقِ وَ سَمِعَ صَوْتَ الرَّعْدِ): ۱۳۷
۳۶. دعای حضرت هنگامی که به ابر و برق نظر می کرد و صدای رعد را می شنید: ۱۳۷
۳۷. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا اعْتَرَفَ بِالتَّقْصِيرِ عَنْ تَأْدِيَةِ الشُّكْرِ): ۱۳۹
۳۷. دعای حضرت در اعتنا به تقصیر از ادای شکر: ۱۴۰
۳۸. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي السُّمْنَانِ مِنْ ثَمَاتِ الْعِبَادِ وَمِنْ التَّقْصِيرِ فِي حُقُوقِهِمْ وَ فِي فَكَاكِرِ رَقَبَتِهِ مِنَ النَّارِ): ۱۴۳
۳۸. دعای حضرت در بوزن از مظلمه بندگان و کوتاهی در حقوق آنان و درخواست رهایی از آتش: ۱۴۳
۳۹. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي طَلَبِ الْعَفْوِ وَ الرَّحْمَةِ): ۱۴۴
۳۹. دعای حضرت در طلب عفو و رحمت: ۱۴۵
۴۰. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا نُبِيَ إِلَيْهِ مَيِّتٌ أَوْ ذَكَرَ الْمَوْتَ): ۱۴۷
۴۰. دعای حضرت هنگامی که خبر مرگ کسی به او می رسید یا از مرگ یاد می کرد: ۱۴۸
۴۱. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي طَلَبِ السُّرْرِ وَ الْوَقَايَةِ): ۱۴۹
۴۱. دعای حضرت در طلب پرده پوشی و ایمنی از حوادث: ۱۴۹
۴۲. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ عِنْدَ خَتَمِ الْقُرْآنِ): ۱۵۰
۴۲. دعای حضرت هنگام ختم قرآن: ۱۵۳
۴۳. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا نَظَرَ إِلَى الْهَلَالِ): ۱۵۷
۴۳. دعای حضرت هنگام نظر به هلال ماه: ۱۵۸
۴۴. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا دَخَلَ شَهْرَ رَمَضَانَ): ۱۵۹
۴۴. دعای حضرت هنگام فرا رسیدن ماه رمضان: ۱۶۱
۴۵. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي وَدَاعِ شَهْرِ رَمَضَانَ): ۱۶۲

۴۵. دعای حضرت در وداع ماه مبارک رمضان: ۱۶۹
۴۶. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي يَوْمِ الْفِطْرِ إِذَا انْصَرَفَ مِنْ صَلَاتِهِ وَفِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ): ۱۷۶
۴۶. دعای حضرت در عید فطر و در روز جمعه هنگامی که نمازش تمام می‌شد: ۱۷۷
۴۷. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي يَوْمِ عَرَفَةَ): ۱۸۰
۴۷. دعای حضرت در روز عرفه: ۱۸۹
۴۸. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَوْمَ الْأَضْحَى وَيَوْمَ الْجُمُعَةِ): ۲۰۳
۴۸. دعای حضرت در عید قربان و روز جمعه: ۲۰۵
۴۹. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي دِفَاعِ كَيْدِ الْأَعْدَاءِ وَرَدِّ بَأْسِهِمْ): ۲۱۰
۴۹. دعای حضرت در دفعه قریب دشمنان و رد اذیت آنان: ۲۱۲
۵۰. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الرَّهْبَةِ): ۲۱۵
۵۰. دعای حضرت در خوف از خدا: ۲۱۵
۵۱. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي التَّضَرُّعِ وَالِاسْتِكَارَةِ): ۲۱۷
۵۱. دعای حضرت در تضرع و فروتنی: ۲۱۸
۵۲. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْإِلْحَاحِ عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ): ۲۲۰
۵۲. دعای حضرت در اصرار بر خداوند: ۲۲۱
۵۳. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي التَّدْلِيلِ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ): ۲۲۳
۵۳. دعای حضرت در اظهار فروتنی نسبت به حضرت حق: ۲۲۴
۵۴. (وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي اسْتِكْشَافِ الْهُمُومِ): ۲۲۵
۵۴. دعای حضرت در زدودن اندوه‌ها: ۲۲۶
۲۴۳. واگویه‌ای از دعای کمیل ۲۴۳
۲۴۵. پیشگفتار ۲۴۵
۲۸۳. ترجمه‌ی دعای صباح ۲۸۳

بسم الله الرحمن الرحيم

۱. مقدمه

سپاس خداوندی را ستاست که به ما دعا کردن را رخصت و اجازت فرمود و درود و صلوات بر آخرین پیامبر و خاندان پاک و مطهرش که راه و رسم این گفتگو و دعا را به ما نشان دادند. چگونه با او سخن بگوییم، چه آنکه او با کتاب آسمانی‌اش قرآن کریم با ما سخن می‌گوید و ما با دعا کردن با او سخن می‌گوییم.

او در کتابش به ما وعده داده که دعای ما را اجابت نماید و خواسته‌های ما را پاسخ دهد؛ آنجا که می‌فرماید: «ادعونی استجب لکم»^۱ او گفتا که اگر با من سخن نگویند و مرا صدا نزنید و خواسته‌هایتان را با من در میان نگذارید؛ من هم دلیلی ندارم که به خواسته‌های شما توجه کنم: «قُلْ مَا يَتَّبِعُوا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ»^۲

گفتگو؛ رایج‌ترین ارتباطی است که میان دو طرف برقرار می‌شود و رابطه‌ی دوستی را به تدریج دقیق‌تر، لطیف‌تر و عمیق‌تر می‌کند و هر چه دوستانه‌تر باشد؛ اثربخش‌تر است. به خصوص با خداوندی که برای سخن گفتن و ملاقات با او؛

۱. آیه‌ی ۶۰ سوره‌ی غافر (۴۰).

۲. آیه‌ی ۷۷ سوره‌ی فرقان (۲۵).

وقت گرفتن و معطل شدن ندارد؛ هر زمان و هر مکان که شما مایل باشید او سمیع است و آماده‌ی شنیدن. زمانی خاص و آدابی مخصوص ضرورت ندارد و زبان یا واژه‌هایی ویژه؛ لازم نیست. با هر زبان و هر لغتی و در هر جا و مکانی؛ می‌توان با او سخن گفت.

البته هر چه در زمان مناسب‌تر و در مکان مقدس‌تر و در ادب لطیف‌تر باشد و در نوع سخن گفتن و خواسته‌ها، بلندتر و رساتر باشد؛ اثربخش‌تر خواهد بود.

دعا کردن؛ یک رابطه‌ی شخصی و خصوصی با خدای خویش برقرار کردن است که غیر از رابطه‌ی تکوینی و تکلیفی است و در نظام آفرینش و خلقت، رابطه‌ی معین با علت و مخلوق با خالق، عمیق‌ترین رابطه است و در نظام تشریع، انجام وظایف و تکالیف واجب و مستحب؛ ادای شرط بندگی و رابطه‌ای قلبی، اختیاری، لطیف و معنوی است که هر چه در حال عبادت، توجه آدمی به خدای خویش زیادتر باشد و او را با خلوص و صفای بیشتری بخواند؛ آن عبادت ارزشمندتر است.

دعا کردن، نوع دیگری است از رابطه‌ی درونی دل و قلب با محبوب و معشوق و خالق، که در آن، هرگونه راز نهان را هم می‌توان به زبان آورد و در پاسخ، با گوش دل، خیلی چیزها را می‌توان شنید.

دعا کردن به‌هنگام و با توجه، بخصوص در سکوت و آرامش و بالخصوص در شب و سحرگاهان؛ لطیف‌ترین رابطه را بوجود می‌آورد و با آن، لذت‌بخش‌ترین درجه‌ی عبادت و بندگی را می‌توان احساس کرد. لذت مناجات و گفتگوی با خالق هستی را با دعا کردن می‌توان چشید.

دعا کردن را مانند سایر مبانی اعتقادی و تکالیف و دستورالعمل‌های دینی؛ باید از پیامبر اسلام ﷺ و ائمه‌ی هدی علیهم‌السلام آموخت. دعا کردن را از خانه‌ی علی و زهرا و فرزندان معصومان؛ که بر آنان درود و سلام باد؛ باید یاد گرفت.

دعا کردن را باید از علی مرتضیٰ علیهِ السلام در دعای معروف کمیل و دعای صباح،

یاد گرفت. دعا کردن را باید از فرزندش حسین بن علی علیه السلام در روز عرفه و صحرای عرفات؛ آموخت. دعا کردن را باید از زین العابدین علیه السلام آموخت و از صحیفه‌ی سجادیه، باید الگو گرفت.

کتاب دعا، که در دست شما است؛ ترجمه‌ای از صحیفه و نمایی از کمیل و نمونه‌ای از انبوه ادعیه‌ی علی علیه السلام در دعای صباح است که مطالعه‌ی آن؛ با خواندن کتاب‌های دیگر فرق می‌کند؛ به امید آن‌که با مطالعه‌ی آن، رابطه‌ی دوستانه‌ای بین مخلوق و خالق؛ احساس، برقرار و تقویت شود؛ ان شاء الله.

محمد یزدی

۱۳۹۱/۱۰/۶

www.ketab.ir